

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11CoCsp/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321200705
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Zoláková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8321200705.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Zolákovvej a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Andreja Radomského, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, právne zastúpeného Remedium Legal, s. r. o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, proti žalovanému: Ľ. D., R.. XX.XX.XXXX, D. W. XX, XXX XX K., o 7.156,43 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 7Csp/14/2021-71 z 25. augusta 2021 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom II. a III. výroku.

Sporovým stranám nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 6.154,46 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.154,46 eur od 27. júla 2018 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, zamietol žalobu v prevyšujúcej časti a priznal žalobkyni proti žalovanému nárok náhradu trov konania v rozsahu 72 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

2. 2.1 Výrok odôvodnil tým, že Všeobecná úverová banka, a. s. ako žalobkyňa žalobou doručenou mu 26. februára 2021 žiadala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 7.156,43 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 27. júla 2018 do zaplatenia a uložil mu povinnosť nahradiť trovy konania. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že jej právna predchodkyňa obchodná spoločnosť P. F. H., O. I., (ktorá zanikla zlúčením s ňou) a žalovaný 29. decembra 2016 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXX/XXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“), na základe ktorej veriteľka poskytla žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 7.500,- eur. Žalovaný mal splácať spotrebiteľský úver v pravidelných 120 mesačných splátkach po 96,11 eur, a to až do zaplatenia celkovej sumy spotrebiteľského úveru 11.533,20 eur. Žalovaný z poskytnutej sumy uhradil čiastku vo výške 1.345,54 eur. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním splátok, jej právna predchodkyňa predžalobnou upomienkou z 26. mája 2018 vyzvala žalovaného k úhrade dlžných splátok a poskytla mu dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Zároveň jej právna predchodkyňa žalovaného upozornila, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnená úver zosplatiť. K 19. júlu 2018 jej právna predchodkyňa spotrebiteľský úver zosplatnila, o čom žalovaného informovala listom z 21. júla 2018. Celkový dlh je tak vo výške 7.156,43 eur. Nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 825,24 eur si neuplatňuje.

2.2 Žalovaný sa vo veci nevyjadril.

2.3 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo zistenia, že obchodná spoločnosť P. F. H., O. I. ako veriteľka a žalovaný ako dlžník 29. decembra 2016 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na

základe ktorej veriteľka poskytla žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 7.500,- eur. Žalovaný sa v tejto zmluve zaviazal spotrebiteľský úver splatiť v 120 splátkach po 96,11 eur s poplatkom za poistenie. Fixná ročná úroková sadzba bola vo výške 8,90 %, RPMN bola vo výške 8,90 %, priemerná hodnota RPMN bola vo výške 7,27 % a odplata bola vo výške 9,36 %. Prvá splátka bola splatná 20. januára 2017 a každá ďalšia splátka bola splatná k 20. dňu v mesiaci. Termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na 20. decembra 2026. Celková suma k zaplateniu bola 11.186,40 eur a celkové náklady boli 3.686,40 eur. Predžalobnou upomienkou z 26. mája 2018 vyzvala právna predchodkyňa C. Ú. D., O. I. na zaplatenie 288,33 eur, a to do 5. júla 2018 a informovala ho o svojom práve úver zosplatiť v prípade, ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v marci 2018. Právna predchodkyňa C. Ú. D., O. I. oznámením z 21. júla 2018 informovala žalovaného o tom, že dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz a výška dlhu je 7.157,35 eur. Podľa prehľadu splátok a úhrad žalovaný v splátkach uhradil 1.345,54 eur.

2.4 Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že medzi právnou predchodkyňou Všeobecnej úverovej banky, a. s. a žalovaným bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 7.500,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť 120-timi mesačnými splátkami po 96,11 eur. Žalovaný v splátkach uhradil 1.345,54 eur.

2.5 Po oboznámení sa s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd prvej inštancie konštatoval, že v zmluve absentuje povinný údaj v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), a to údaj o dobe trvania zmluvy, keďže takýto údaj v zmluve nie je vôbec obsiahnutý. Zákonodarca určil túto náležitosť v právnom predpise jasne a nie, aby si to musel spotrebiteľ nejakým spôsobom vyvodzovať z viacerých údajov. Okrem toho zákon jednoznačne uvádza, že ďalšou povinnou náležitosťou zmluvy je aj údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, teda rozlíšil pojmy doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti. Ďalšou zákonnou náležitosťou úverovej zmluvy v čase jej uzatvorenia bola aj celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť. Takýto údaj v predmetnej zmluve uzatvorenej medzi stranami sporu je uvedený nesprávne, a to 11.186,40 eur, pričom celková suma, ktorú mal žalovaný zaplatiť titulom poskytnutého spotrebiteľského úveru bola 11.533,20 eur (96,11 eur x 120). V zmluve o spotrebiteľskom úvere je tak nesprávne uvedená povinná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, a teda dikcia zákona nie je naplnená. V zmluve o spotrebiteľskom úvere bola uvedená RPMN vo výške 8,90 %, pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená RPMN 9,67 % (výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky <http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>). Súd pri tomto výpočte vychádzal z výšky spotrebiteľského úveru 7.500,- eur, výšky splátky úveru 96,11 eur a počtu splátok 120. Nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, má podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere za následok, že tento úver je bezúročný a bez poplatkov, a to od počiatku.

2.6 Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danej veci tiež nie je možné riadne posúdiť skutočnosť, či sa právna predchodkyňa žalobkyne pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalovaným náležite zaoberala skúmaním bonity žalovaného, keďže to z tejto zmluvy nevyplýva. Nebolo preukázané, či príjem a nevyhnutné výdavky na živobytie by žalovanému umožňovali plniť si povinnosti podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t. j. splácať ho pravidelnými mesačnými splátkami. V zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedené iba to, že žalovaný je zamestnaný, výška jeho mesačného príjmu nie je uvedená a výška finančných nákladov je 400,- eur + 200,- eur, nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť. Súd v danej právnej veci nemal za preukázané, že by právna predchodkyňa žalobkyne vôbec skúmala bonitu žalovaného, aby vyžadovala od žalovaného preukázanie skutočností týkajúcich sa jeho schopností predmetný úver splácať dohodnutými pravidelnými mesačnými splátkami, resp. že by skúmala jeho bonitu tak, ako jej toto oprávnenie vyplýva z ustanovenia § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Teda z listinných dôkazov predložených žalobkyňou nevyplýva, že by veriteľka zisťovala výdavky, či iné záväzky žalovaného pri komplexnom posúdení schopností splácať predmetný úver, teda právna predchodkyňa žalobkyne konala v rozpore s prístupom starostlivého hospodára.

2.7 Súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na zaplatenie 6.154,46 eur z dôvodu, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 7.500,- eur a žalovaný uhradil 1.345,54 eur, ako aj z dôvodu, že úver poskytnutý žalovanému sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže sa žalovaný dostal so splácaním úveru do omeškania, súd zaviazal žalovaného aj na zaplatenie úroku z omeškania v zákonnej výške 5 % ročne zo sumy 6.154,46 eur odo dňa nasledujúceho po uplynutí dodatočnej lehoty na plnenie určenej veriteľkou, t. j. od 27. júla 2018 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

2.8 Súd prvej inštancie predmet sporu právne posúdil podľa § 1 ods. 2 v znení účinnom do 31. mája 2014, § 2 písm. g) v znení účinnom do 22. decembra 2015, § 7 ods. 1, ods. 2, § 9 ods. 1, ods. 2, § 11 ods.

1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, § 39, § 52 ods. 1, § 52 ods. 2 (v znení účinnom do 31. marca 2015), § 52 ods. 3, ods. 4, § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 5, ods. 9, § 54 ods. 1, ods. 2, § 559, § 565, § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Úroky z omeškania priznal súd žalobcovi v súlade s ustanovením § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka a ustanovením § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

2.9 O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s ustanovením § 262 ods. 1, ods. 2 CSP a s ohľadom na úspech žalobkyne v rozsahu 86 % a úspech žalovaného v rozsahu 14 %, priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 72 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

3. Súd prvej inštancie uznesením, č. k. 7Csp/14/2021-119 zo 14. októbra 2021 pripustil, aby do konania na miesto žalobcu vstúpila obchodná spoločnosť EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka.

4. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K namietanému porušeniu práva na spravodlivý proces tvrdil, že v zmluve bola určená doba trvania zmluvy (120 mesiacov), ako aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (20. december 2026), a preto považuje záver súdu o nespĺnení podmienky v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch za arbitrárny, resp. nepreskúmateľný až zmätočný, nakoľko mu vôbec nie je zrejmé, ako podľa názoru súdu má byť splnená táto náležitosť, ak nie uvedením doby trvania a termínu konečnej splatnosti úveru spôsobom, ako to uviedol postupca v zmluve o spotrebiteľskom úvere. V súvislosti s namietanými nesprávnymi skutkovými zisteniami mal za to, že RPMN uvedená v zmluve vo výške 8,90 % je správna a je vypočítaná podľa vzorca uvedeného v Prílohe č. 2 k zákonu o spotrebiteľských úveroch. Keďže žalovanému bol veriteľkou poskytnutý úver vo výške 7.500,- eur, ktorý mal splatiť 120-imi mesačnými splátkami po 96,11 eur, do ktorých však pri výpočte RPMN nemožno započítavať poplatok za poistenie úveru vo výške 2,89 eurá, RPMN pri presnosti na dve desatinné miesta predstavuje 8,95 %, pričom rozdiel 0,05 % predstavuje bagateľný rozsah, ktorý bol spôsobený výlučne obmedzeniami meny EURO, pokiaľ ide o najmenšiu jednotku tejto meny, ktorá sa dá zaplatiť použitým zaokrúhlením. Ak by mal mať rozdiel 0,05 % za následok zákonnú sankciu tzv. bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, taká sankcia by bola evidentne neprimeraná a rozporná s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie, ktorá preferuje proporionalitu a primeranosť sankcií. Vo vzťahu k namietanému nesprávnemu právnomu posúdeniu veci súdom prvej inštancie prezentoval názor, že skutkové tvrdenia ohľadom skúmania bonity žalovaného pred uzatvorením zmluvy sa považujú za nesporné, pretože žalovaný žiadnym spôsobom tieto tvrdenia nerozporoval a ani ich nepoprel, a preto v danom prípade ide o nesporné skutkové tvrdenia, v dôsledku čoho bolo nutné uzavrieť, že je nesporným skutkovým tvrdením, že bonita žalovaného pred uzatvorením zmluvy bola zo strany jeho právnej predchodkyne náležite skúmaná tak, ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil tak, že vyhovie žalobe v časti o zaplatenie 1.001,97 eur s príslušenstvom a prizná žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu, resp. aby rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žalobca vyčíslil trovy odvolacieho konania na sumu 146,73 eur, ktorá pozostáva zo súdneho poplatku za podané odvolanie vo výške 60,- eur a z trov právneho zastúpenia odvolacieho konania vo výške 86,73 eur s DPH.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu v súdom určenej lehote písomne nevyjadril.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 34 CSP, po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), prejednal odvolanie podané žalobcom a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj

konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil odvolacie pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario) a na tomto pojednávaní zopakoval, či doplnil dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom. Právnym dôsledkom takéhoto postupu odvolacieho súdu je jeho viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 382, § 385 CSP). Pri preskúvaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP). Po prieskume napadnutého rozhodnutia podľa vyššie uvedených zásad (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom rozsahu ako vecne správne potvrdiť.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

9. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie dostatočným, jasným, zrozumiteľným a výstižným spôsobom vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Podrobným spôsobom objasnil, na základe akých skutočností a na podklade akej právnej úpravy vec právne posúdil. V nadväznosti na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné opakovať resp. dopĺňať rozhodnutie súdu prvej inštancie. Len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie uvádza:

10. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch je obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj doba trvania takejto zmluvy. Zatiaľ čo súd prvej inštancie mal za to, že táto obligatórna náležitosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje, keďže podľa názoru súdu úmyslom zákonodarcu nebolo, aby si spotrebiteľ túto náležitosť musel nejakým spôsobom vyvodzovať z viacerých údajov, žalobca poukazoval na údaje obsiahnuté v tejto zmluve, pomocou ktorých je možné túto obligatórnú náležitosť určiť. Berúc do úvahy argumenty oboch (súdu prvej inštancie a žalobcu) odvolací súd konštatuje, že rovnako ako žalobcovi mu nie je zrejmé, ako by mal byť tento údaj uvedený v zmluve, aby bol akceptovateľný pre súd prvej inštancie, takisto však odvolací súd nemohol prehliadnuť, že v tejto zmluve sú aj údaje, na ktoré žalobca v odvolaní nepoukazoval a na základe ktorých je možné určiť dobu trvania zmluvy.

11. Napriek tomu odvolací súd zdôrazňuje, že uvedenie dátumu splatnosti prvej splátky (20. január 2017), termínu konečnej splatnosti (20. december 2026), dňa splatnosti ďalších splátok (20. deň v mesiaci) a počtu splátok (120) v zmluve o spotrebiteľskom úvere nemožno posúdiť ako nedostatočné na to, aby na základe týchto údajov spotrebiteľ vedel určiť dobu trvania zmluvy. Vzhľadom na to odvolací súd hodnotí túto námietku žalobcu ako dôvodnú a zároveň dodáva, že v tomto prípade nemožno úver poskytnutý žalovanému považovať za bezúročný a bez poplatkov preto, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o dobe jej trvania.

12. Čo sa týka tvrdení žalobcu ohľadom výpočtu výšky RPMN súdom prvej inštancie odvolací súd uvádza, že výšku RPMN uvádzanú súdom prvej inštancie verifikoval prostredníctvom rovnakej

interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN, pričom zistil, že výpočet súdu prvej inštancie nie je správny, keďže pri rovnakých vstupných údajoch RPMN predstavovala 9,27 %. Avšak táto hodnota nie je totožná ani s hodnotou RPMN uvedenou v zmluve o spotrebiteľskom úvere, čo má za následok, že úver poskytnutý žalovanému sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

13. Pokiaľ žalobca trval na tom, že je nesporným skutkovým tvrdením, že bonita žalovaného pred uzatvorením zmluvy bola zo strany jeho právnej predchodkyne náležite skúmaná tak, ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch, odvolací súd s týmto názorom žalobcu nesúhlasí.

14. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

15. Odvolací súd vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia v zhode so súdom prvej inštancie uvádza, že z obsahu spisu má za preukázané, že právna predchodkyňa žalobcu si pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere nesplnila svoju povinnosť vyplývajúcu jej z tohto ustanovenia. Skutočnosť, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere sú uvedené údaje, na základe ktorých by bolo možné posúdiť bonitu žalovaného, ešte neznamená, že veriteľka bonitu žalovaného pred uzatvorením zmluvy posúdila s odbornou starostlivosťou. Navyše aj keď žalovaný splnenie tejto povinnosti právnou predchodkyňou žalobcu nespochybňoval, daný spor je sporom spotrebiteľským, a teda súd prvej inštancie mohol vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, pričom zistenie, či právna predchodkyňa žalobcu skúmala bonitu spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou, bolo pre rozhodnutie danej veci nevyhnuté. Popritom súdu prvej inštancie na preukázanie tejto skutočnosti postačovali listinné dôkazy, založené v súdnom spise.

16. Správnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania.

17. Na základe uvedených skutočností považuje odvolací súd odvolanie žalobcu za nedôvodné a vzhľadom na uvádzané dôvody odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1, ods. 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a ustanovením § 262 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia bola skutočnosť, že žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému v priebehu odvolacieho konania žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto odvolací súd nárok na ich náhradu sporovým stranám nepriznal.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).